

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ORADEA

SECȚIA COMERCIALĂ și de

CONTENCIOS ADMINISTRATIV și FISCAL

DOSAR NR. /111/CA/2008 - R

DECIZIA NR. 980/CA/2011 - R

Ședința publică

din 2011

Președinte :

- Judecător
- Judecător
- Judecător
- Grefier

S-a luat în examinare pronunțarea hotărârii asupra recursurilor în contencios administrativ declarate de recurenții **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA** cu sediul în Oradea str. D. Cantemir nr. 2-4 și **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR** cu același sediu, împotriva **Sentinței nr. /CA/2010** pronunțată la 4.11.2010 de Tribunalul Bihor în dosar nr. /111/2008, în contradictoriu cu

intimata reclamantă SC ADMINISTRATOR JUDICIAR

SRL PRIN

sediul în Oradea, str.

nr. 10, ap. 3, județul

Bihor, având ca obiect – **anulare act emis de autorități publice locale** -.

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi lipsesc părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei în sensul că judecarea recursului în fond a avut loc la data de 16 mai 2011, dată la care părțile prezente au pus concluzii ce s-au consemnat în încheierea de la acea dată și când s-a amânat pronunțarea pentru 23 mai 2011, zi în care :

**CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:**

Asupra recursului în contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin sentința nr. /CA/2010 pronunțată de Tribunalul Bihor, a fost admisă cererea formulată de SC SRL prin administrator judiciar IPURL Oradea în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA și D.G.F.P. BIHOR ORADEA și în consecință:

S – a dispus anularea în parte a Deciziei nr. din data de 26.11.2007 emisă cu ocazia soluționării contestației formulată împotriva deciziei de impunere nr. din 03.10.2007 ; anularea în parte a Deciziei de impunere nr. nr. din 03.10.2007 cu referire la TVA suplimentar calculat de către organul de inspecție fiscală în suma de lei precum și a majorărilor de întârziere în suma de lei; recunoașterea dreptului societății reclamante la deducerea și rambursarea TVA-ului în condițiile legii respectiv a sumei de lei solicitat prin decontul de TVA înregistrat la DGFP cu numărul /24.08.2007.

Fără cheltuieli de judecată.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța a reținut următoarele:

Prin Decizia de impunere nr. /03.10.2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală ar. /03.10.2007, s-a respins la rambursare taxa pe valoare adăugată în suma de 44.600 lei și s-a stabilit în sarcina societății reclamante taxa pe valoare adăugată de plată în suma de lei (lei stabilită suplimentar - lei solicitată la rambursare) și majorări de întârziere aferente în suma de lei. Reclamanta a depus contestație împotriva acestei decizii, contestație care a fost respinsă prin Decizia nr. din 26.11.2007.

Pentru a decide astfel organele fiscale s-au prevalat de dispozițiile art. 145 alin.3 lit. a) din Codul Fiscal potrivit cărora o societate are dreptul să-și deducă TVA pentru achiziții „*dacă bunurile și serviciile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile*”.

Societatea reclamantă a achiziționat, în baza contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. din 22.06.2006 la BNP din Brașov, terenuri în suprafață totală de 21.913, 25 lei

În perioada mai 2006 – august 2006, reclamanta a achiziționat și achitat contravaloarea unui proiect de realizare a unui ansamblu rezidențial privat în zona Brașov –Stupin, aspect ce rezultă din

facturile emise în această perioadă de SC C
SC M SRL. Acest proiect presupunea întocmirea
integrală a documentației necesare autorizăției de construcție,
proiectare, organizare șantier, vânzarea locuințelor.

La un moment dat, reclamanta a vândut o parte din acest teren,
reprezentând 9, 05% din suprafața totală, către SC S.

SRL Brașov.

Potrivit Raportului de expertiză fiscală întocmit în cauză de
consultat fiscal, în urma comparării prețului de
cumpărare a unui metru pătrat teren de către reclamantă și a celui
de vânzare a unui metru pătrat către partenerul SC S

SRL Brașov, rezultă că în prețul de
vânzare a suprafeței de 1984,85 mp teren sunt incluse și cheltuielile
efectuate cu achiziția serviciilor de proiectare achitate de reclamantă
în perioada mai –august 2006.

Concluzionând, expertul fiscal a arătat că reclamanta are drept
de deducere pentru suma de lei TVA aferentă serviciilor de
proiectare, etc. achitate pentru suprafața de 1984,85 mp teren
vândută în baza contractului de vânzare cumpărare autentificat
notarial sub nr. din 21.06.2007.

Cea de-a doua problemă a litigiului este în legătura cu
operațiunile realizate de societatea reclamantă cu partenerul olandez
S. B. V și anume dacă locul
prestării serviciului conform Codului Fiscal este în România sau nu.

Astfel, din contractul încheiat între cele două părți, rezultă că
părțile au stipulat că societatea reclamantă se ocupă cu
intermedierea valorilor imobiliare în România în general, precum și cu
asistența în domeniul achiziției și vânzării de valori imobiliare și
dezvoltarea acestora în România. Părțile au decis și convenit să
încheie o colaborare prin care societatea reclamantă va aduce
proiecte potențiale în România iar partenerul olandez va fi
responsabil pentru finanțarea proiectelor.

Potrivit concluziilor Raportului de expertiză fiscală, serviciile
facturate de către reclamantă nu sunt în legătură cu un bun imobil,
dovadă fiind împrejurarea că pe nici o factură emisă de reclamantă
nu se face vorbire despre servicii în legătură cu un bun imobil și în
aceste condiții nu devin incidente dispozițiile art. 133 al.1 lit.a C.fiscal.

În susținerea acestei păreri exprimate de consultantul fiscal,
instanța reține că printr-o adresă înregistrată la DGFP Bihor cu
numărul din data de 05.03.2008 reprezentantul convențional al
reclamantei a solicitat un punct de vedere serviciului de Metodologie
din cadrul DGFP Bihor, serviciu autorizat să îndrume contribuabilii.

Prin întrebarea formulată, prin avocat, reclamanta a solicitat un răspuns la următoarea situație: dacă o societate de consultanță din România efectuează servicii de studii de piață (piața imobiliară) prin strângerea de informații cu privire la oportunitățile existente pe piața locală informații care vor fi prezentate pe baza unor studii analize, pentru acest serviciu societatea ipotetică va emite factura cu TVA sau fără TVA unui partener din Uniunea Europeană?

Potrivit răspunsului comunicat prin adresa [redacted] din data de 10.03.2008 de către Serviciul de Metodologie rezultă că **„din punct de vedere a TVA pentru prestările de servicii efectuate în legătura cu bunurile imobile este acolo unde este situat bunul”, iar în continuare „serviciile în legătura cu bunurile imobile, în contextul celor enunțate mai sus, le regăsiți la pct.13 alin. 4 din Normele Metodologice pentru aplicarea Titlului VI TVA din Codul Fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004 ”.**

Societatea reclamantă nu a realizat nici un serviciu din cele enumerate la pct.13 din norme alin.4 din norme, astfel prevederile acestui articol nu sunt incidente în speță.

Esențială pentru soluția cauzei este acea parte din răspuns în care se arată că **„Din punct de vedere a TVA, pentru prestările de servicii „intangibile”, locul prestării este considerat a fi acolo unde clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit.....pentru serviciile enunțate de la lit. g din art. 133.alin.2 din Legea 571/2003, enumerare de la 1 la 14. În aceasta enumerare veți regăsi: serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili ale birourilor de studii și alte servicii similare ”.**

Ori, societatea reclamantă a realizat niște servicii „intangibile” astfel ca din acest răspuns reiese foarte clar ca aceasta este situația în care se încadrează.

Societatea nu a intermediat și nu a asistat la vânzarea sau cumpărarea vreunui imobil în România și în consecință nu a emis nici o factura în acest sens.

Din contractul cadru încheiat cu partea olandeză se poate observa ca atât prevederile contractuale cât și serviciile facturate s-au referit la studii de piață, respectiv consultanță în domeniul imobiliar și nu la servicii din cele prevăzute la punctul 13 alin (4) din HG 44/2004 efectuate asupra unui bun imobil care să determine ca locul prestării serviciilor să fie în România.

Față de cele reținute, în temeiul art. 18 din L.554/2004, instanța va admite cererea reclamantei astfel că, pe cale de consecință va dispune anularea în parte a Deciziei nr. [redacted] din data de 26.11.2007 emisă cu ocazia soluționării contestației formulate împotriva deciziei

de impunere nr. din 03.10.2007 ; anularea în parte a Deciziei de impunere nr. nr. din 03.10.2007 cu referire la TVA suplimentar calculat de către organul de inspecție fiscală în suma de lei. Totodată precum și a majorărilor de întârziere în suma de lei. Totodată va dispune

recunoașterea dreptului societății reclamante la deducerea și rambursarea TVA-ului în condițiile legii respectiv a sumei de lei solicitat prin decontul de TVA înregistrat la DGFP cu numărul /24.08.2007.

Dat fiind faptul că anularea măsurilor dispuse în Procesul Verbal de sechestru pentru bunuri imobile nr. din 21.07.2009, respectiv anularea înregistrărilor efectuate în CF nr. /Oradea, nr. cadastral a imobilului reprezentând teren în Oradea pe strada proprietar fiind SC E. SRL a fost formulată pentru prima dată prin concluziile scrise ale reclamantei, deci după închiderea dezbaterilor, instanța, în considerarea principiului contradictorialității, reprezentând o chestiune care nu a fost discutată în contradictoriu, a lăsat-o nesoluționată.

Împotriva acestei sentințe, au declarat recurs ambele părți.

Prin recursul său, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR a solicitat admiterea recursului și modificarea sentinței recurate în sensul respingerii acțiunii reclamantei.

În motivarea recursului său, recurenta arată că sentința pronunțată de instanța de fond este netemeinică și nelegală pentru următoarele aspecte:

1. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în suma de lei consideră că în mod corect și cu respectarea întocmai a prevederilor legale aplicabile, organele de inspecție fiscală au stabilit că reclamanta nu poate beneficia de dreptul de deducere a acesteia având în vedere următoarele aspecte :

Conform dispozițiilor art. 145 alin.3 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate și destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile poate fi dedusă de orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA, cu condiția ca aceasta să fie aferentă bunurilor achiziționate livrate sau care urmează a-i fi livrate și respectiv serviciilor ce i-au fost prestate sau urmează a-i fi prestate de către o altă persoană impozabilă.

De asemenea una din cerințele prevăzute expres pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA de dispozițiile pct.50 alin.3

lit. a din HG 44/2004 pentru «probarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii 571/2003 este ca bunurile achiziționate sa fie utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere.

Astfel, reclamanta a dedus taxa pe valoarea adăugată în suma de lei aferentă facturilor de prestări servicii emise de S.C. "C" SRL și S.C. "M" SRL (constând în întocmirea documentației necesare obținerii autorizației de construire, proiectare, organizare de șantier, vânzarea locuințelor) pentru întreaga suprafață de teren de 21.913,25 mp, achiziționată în Brașov pentru realizarea unui ansamblu de locuințe, cu toate ca o parte din acesta în suprafață de 1.984,85 mp, reprezentând 9,05% din suprafața a fost vândută către S.C. "S" S.R.L.

Or, ținând seama de prevederile legale invocate anterior, contrar concluziilor raportului de expertiza contabilă, reclamanta nu poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei ($\times 9,05\%$) aferentă prestărilor de servicii pentru terenul ce a făcut obiectul vânzării.

In consecința, fața de cele mai sus menționate reclamanta nu avea dreptul de deducere asupra achizițiilor de servicii de proiectare aferente terenului vândut, deoarece aceste servicii nu mai aveau ca finalitate construcții de locuințe noi care ulterior sa fie comercializate (reprezentând operațiuni taxabile) pe acea suprafață de teren, mai mult acesta a fost înstrăinat către o alta societate care va realiza operațiuni taxabile din aceste tranzacții

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor de intermediere a valorilor imobiliare, asistența în domeniul achiziției și vânzării de valori imobiliare și dezvoltarea acestora în România, prestate de către reclamantă firmei S.C. S

B.V. cu sediul în Olanda, în baza contractului nr. 01.04.2006 face următoarele precizări:

În perioada aprilie - septembrie 2006 reclamanta prestează servicii pe care le facturează fără taxa pe valoarea adăugată, în baza unor facturi interne pe care sunt înscrise „prestări servicii în baza contractului nr. 01.04.2006”, iar pe facturile externe sunt înscrise „real estatment services” (intermedieri imobiliare).

Pe de o parte în contractul încheiat cu beneficiarul extern se specifica faptul ca societatea "se ocupa cu intermedierea valorilor imobiliare în România în general" și cu "asistența în domeniul achiziției și vânzării de valori imobiliare și dezvoltarea acestora în România, decizia achiziționării bunului imobil aparținând beneficiarei,

conform art.2 din contract", iar pe de alta parte pe facturile externe sunt trecute intermediari imobiliare.

Consideră că susținerile reclamantei în legătura cu punctul de vedere solicitat Activității de Metodologie din cadrul D.G.F.P. Bihor nu prezintă relevanta, câtă vreme se solicită un punct de vedere referitor la prestările de servicii efectuate de către o societate de consultanță, ceea ce nu este cazul reclamantei, așa după cum am arătat.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art.133 alin.2 litera a din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct.12 din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, la care se face referire pe larg în decizia nr. 26.11.2007 a D.G.F.P. Bihor locul prestării serviciilor este în România și pentru serviciile prestate reclamanta datorează TVA în cota legală de 19 % în sumă de lei (x 19%).

3. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor pe baza cărora au fost achiziționate bilete de avion pentru persoane ce nu au calitate de salariați sau funcții în cadrul societății și a taxei pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor de protocol nedeductibile, efectuate peste limitele legal admise deși le contestă, reclamanta nu aduce nici un fel de contra argumente în combaterea constatărilor din cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr. /03.10.2007, motiv pentru care apreciază că acest capăt de cerere trebuie respins ca nemotivat.

Referitor la răspunsul expertului contabil cu privire la obiecțiunile formulate de recurentă la Raportul de expertiza contabilă judiciară, apreciază că argumentele aduse în favoarea concluziilor raportului de către expert sunt lapidare, lipsite de obiectivitate, imparțialitate, și chiar contradictorii, fără a fi în măsură să demonstreze că obiecțiunile formulate de subscrisa sunt eronate.

Astfel, ca răspuns la obiecțiunile referitoare la enunțarea actelor normative utilizate ca material documentar, pentru documentarea expertizei, la faptul că expertul s-a rezumat să invoce doar Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal modificată și HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal modificată fără să precizeze în mod concret, baza legală aplicabilă pentru perioada pentru care organul de inspecție fiscală a constatat deficiențele și a stabilit debitele suplimentare, expertul a repetat, ca și în raportul de expertiză, că expertiza contabilă a utilizat în interpretarea fiscală a operațiunilor fiscale a operațiunilor facturate către reclamantă în perioada 04 aprilie 2006-06 septembrie 2006, varianta a Legii nr. 571/2003

actualizata de programul legislativ INDACO la data de 26 august 2006, copiind exact în documentul cuprinzând răspunsul dat prima pagina a variantei actualizate la 20 august 2006, pagina ce cuprinde foarte multe informații redundante, inclusiv comentarii făcute pe seama textelor de lege.

Consideră că documentarea unui raport de expertiza contabila obiectiv nu se poate baza doar pe o varianta actualizata a unui program informatic, oricare ar fi acesta si indiferent de buna reputație de care se bucura un program informatic sau altul deoarece in fiecare program informatic legislativ se precizează ca variantele actualizate ale unui act normativ (lege, hotărâre de guvern, ordonanța de guvern, etc.) nu reprezintă variante oficiale, în textul actualizat putându-se strecura erori si fiecare program informatic legislativ are propria varianta actualizata a fiecarui act normativ.

Utilizarea ca material documentar a unei variante actualizate de program informatic, fără măcar a enumera actele normative care au modificat pana la acea data Legea 571/2003 privind Codul Fiscal (de H. G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal nici nu se pomenește ca material documentar) dovedește baza documentara precara a raportului de expertiza contabila, insuficienta documentare a expertului (nu se utilizează nici măcar toate temeiurile de drept folosite in susținerea constatărilor fiscale din raportul de inspecție fiscala, nu se recurge la studierea sau analizarea altor spete asemănătoare sau identice) cu consecințe si asupra concluziilor raportului.

Fata de motivele in fapt si in drept menționate mai sus, solicită instanței a dispune admiterea recursului și modificarea sentinței recurate în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiata.

Prin recursul declarat , pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea se solicită admiterea recursului și modificarea sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii, pentru următoarele motive:

Sunt neîntemeiate susținerile instanței de fond in sensul ca reclamanta are dreptul la deducerea taxei pe valoare adăugata in suma de , aferenta prestărilor de servicii achiziționate pentru realizarea unui ansamblu rezidențial (întocmirea documentației necesare obținerii autorizației de construire, proiectare, organizare șantier, vânzarea locuințelor), in condițiile in care o parte in suprafața 1.984,85 mp din terenul destinat proiectului a fost vânduta unei alte societăți.

Astfel, potrivit prevederilor art. 145, alin.3, lit. A din Codul fiscal coroborate cu dispozițiile pct. 50 alin. 3 din Normele

În ceea ce privește majorările de întârziere în suma de 41.151 lei aferente TVA datorată bugetului de stat, menționează că acestea au fost legal stabilite în sarcina reclamantei, potrivit art. 119 și 120 din codul de procedura fiscală.

Intimata reclamantă prin concluziile scrise depuse la dosar și susținute oral de reprezentantul său în ședința publică din 16 mai 2011, a solicitat respingerea recursurilor și menținerea ca legală și temeinică a sentinței recurate.

Verificând cauza prin prisma motivelor de recurs invocate și din oficiu, în baza art.304/1 coc, instanța constată că hotărârea atacată este netemeinică și nelegală.

Reclamanta intimată nu are dreptul la deducerea TVA aferent prestării de servicii constând într-un proiect de realizare a unui ansamblu rezidențial, respectiv întocmirea documentației necesare obținerii autorizației de construcție, proiectare, organizare de șantier, vânzarea locuințelor, pentru terenul vândut de către aceasta.

Conform dispozițiilor art.145 TVA datorată sau achitată, aferentă bunurilor livrate sau care urmează să fie livrate și pentru prestările de servicii care au fost prestate sau urmează să fie prestate de o altă persoană impozabilă, poate fi dedusă de orice persoană impozabilă plătitoare de TVA, dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 21.06.2007 (fila 97), intimata reclamantă a vândut suprafața de 1984, 85 mp., adică 9,05% din suprafața totală a terenului, ceea ce înseamnă că pentru această parte din contravaloarea serviciilor legate de realizarea proiectului rezidențial corespunzătoare terenului vândut, intimata nu îndeplinea condiția legală pentru utilizarea serviciilor în cauză pentru operațiuni taxabile.

Argumentul folosit de expert, că, față de prețul ridicat de vânzare al terenului, se poate deduce faptul că, în acest preț sunt incluse și cheltuielile efectuate cu achiziția serviciilor de proiectare nu poate fi înșușit de instanță, deoarece nu se precizează expres în contractul de vânzare cumpărare faptul că odată cu vânzarea terenului s-ar fi vândut și cota parte a serviciilor de proiectare, organizare de șantier, aferente suprafeței respective de teren.

Referitor la TVA aferent prestărilor de servicii către S. **REINIGEN BV**. Olanda, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 04.2006 – 09.2006 reclamanta a emis facturi fără TVA, deși pe facturile interne erau trecute „prestări servicii conform contr. Nr. /01.04.2006” iar pe facturile externe

metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, întrucât societatea a vândut o parte în proporție de 9,05% din terenul achiziționat pentru care fost prestate integral serviciile constând în întocmirea documentației necesare obținerii autorizației de construcție, etc, rezulta ca pentru aceasta parte din contravaloarea serviciilor legate de realizarea proiectului rezidențial corespunzătoare terenului vândut societatea nu îndeplinește condiția privind utilizarea serviciilor în cauza pentru operațiunile care dau drept de deducere a taxei pe valoare adăugată.

Ca urmare, în mod legal s-a stabilit de către organul de inspecție fiscală că societatea nu are drept de deducere pentru taxa pe valoare adăugată în suma de ... lei.

De asemenea, arată că în mod legal s-a stabilit de către organul de inspecție fiscală ca societatea avea obligația de plată a TVA în suma de ... lei aferenta serviciilor de intermediere a valorilor imobiliare, asistenta în domeniul achiziției și vânzării de valori imobiliare și dezvoltarea acestora în România, efectuate pentru firma S. ... din Olanda.

Astfel, prestările de servicii contractate cu firma din Olanda constând în intermediere imobiliare și asistenta în cumpărarea și vânzarea bunurilor imobiliare sunt operațiuni impozabile, fiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 126, alin. 1 din Codul fiscal.

Locul de prestare a serviciilor este în România, așa cum rezulta din prevederile art. 129, alin. 1 și art. 133 alin. 1 și 2 lit. a din Codul fiscal.

Potrivit pct. 12 din Normele metodologice aprobate prin Hotărâre; Guvernului nr. 44/2004: *"Pentru operațiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, locul prestării este situat în țara în care este situat bunul imobil. Prestatorul trebuie să aplice legea privind taxa pe valoare adăugată din țara în care este situat bunul imobil."*

Prin urmare, potrivit prevederilor legale menționate, prestările de servicii contractate, cu firma din Olanda se cuprind la serviciile în legătura directă cu bunurile imobile și sunt impozabile la locul unde sunt situate bunurile în cauza, deci în România, și în consecință reclamanta avea obligația de a colecta TVA în suma de ... lei.

Mai mult, în contractul nr. ... /01.04.2006 se specifica ca societatea *"se ocupă cu intermedierea valorilor imobiliare în România în general"* precum și cu *"asistenta în domeniul achiziției și vânzării de valori imobiliare și dezvoltarea acestora în România"* deci locul prestării acestor servicii este în România.

figura „ real estatment services” , adică intermediari imobiliare (filele 62-65).

Conform contractului de colaborare nr. 04/1.04.2006 (f.182), încheiat între intimată și S. Olanda, societatea intimată, care se ocupă cu intermedierea valorilor imobiliare în România și cu asistență în domeniul achizițiilor și vânzării de valori imobiliare și dezvoltarea acestora în România, în baza acestui contract de colaborare, s-a angajat să aducă proiectele potențiale în România, iar S. va fi responsabilă pentru finanțarea proiectelor.

Totodată, conform certificatului de înregistrare la ORC, reclamanta intimată are ca atribuție principală cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii.

Prin urmare, prin facturile emise către S. în perioada aprilie – septembrie 2006, au fost facturate servicii prestate în baza contractului nr. 04/2006, iar locul de prestare a acestora este România, conform dispozițiilor art.133 din codul fiscal, situație în care, față de dispozițiile art.126 cod fiscal, intimata avea obligația de a colecta TVA în sumă de lei aferentă acestor prestări de servicii.

Conform dispozițiilor art.133 alin.1 și alin.2 lit.a din codul fiscal : (1)„ Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate sau, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită.

(2) Prin excepție de la alin.1, pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi :

a) locul unde bunul imobil este situat, pentru prestările de servicii efectuate în legătură directă cu un bun mobil, inclusiv prestațiile agenților imobiliare și de expertiză, ca și prestările privind pregătirea sau coordonarea executării lucrărilor imobiliare, cum ar fi, de exemplu, prestațiile furnizate de arhitecți și serviciile de supervizare ”.

Prin urmare locul prestării este România, deoarece prestatorul, respectiv intimata are sediul în România, iar dacă prestarea de servicii are legătură directă cu un bun imobil, locul prestării de servicii este locul unde bunul imobil este situat, care este tot România.

Conform clauzelor contractului 04/1.04.2006 activitatea prestată de intimată nu se încadrează în nici unul din cazurile prevăzute expres de art. 133 alin.2 lit.c, în forma în vigoare la data emiterii facturilor în litigiu.

Cu privire la motivul de recurs privind TVA aferent facturilor pe baza cărora au fost achiziționate bilete de avion pentru persoanele ce nu au calitatea de salariați ai societății intimată și cu

privire la TVA aferent cheltuielilor de protocol nedeductibile, instanța constată că organele fiscale în mod corect au stabilit obligații de plată, întrucât intimata nu a făcut dovada faptului că persoanele respective erau salariați ai acesteia, iar cheltuielile de protocol au fost deduse peste limitele legal admise.

Pentru aceste considerente, în baza art.304 pct.9 Cod procedură civilă va fi admis recursul, modificată în tot sentința atacată în sensul respingerii acțiunii reclamantei ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

ADMITE ca fondat recursul declarat de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR împotriva sentinței nr. _____ din 04.11.2010 pronunțată de Tribunalul Bihor pe care o modifică în totalitate în sensul că respinge acțiunea formulată de reclamanta SC _____ SRL prin administrator judiciar, în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE ORADEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.
IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică azi, _____ 2011.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

Red.dec.S.
ÎN CONCEPT 03.2011
Sent.fond
Tehnored.A.B.
2 ex.în 2011.

